

1 —	Князь	Българь,	} 539—581.
2 —	„	Дрого,	
3 —	„	Забереганъ,	
4 —	„	Кубратъ, до 660.	
5 —	„	Аспарухъ, до 780.	
6 —	„	Батой или Батбай, (*) до 789.	
7 —	царь	Тербель, до 723.	
8 —	„	Кормесь,	} до 763.
9 —	„	Телець,	
10 —	„	Сабинъ, до	
11 —	„	Паганъ или Боянъ, до 770.	
12 —	„	Телерикъ или Церигъ, до 777.	
13 —	„	Кардамъ или Горданъ, до 795.	
14 —	„	Крубошь или Крумъ, до 715или 720.	
15 —	„	Мортагонъ или Крутогонъ, до 736.	
16 —	„	Владимиръ — Пресіамъ, до 742.	

Колкото за родословіето на българскитѣ владѣтели, никой още не го е разгледалъ Критически, защото нѣма вѣрны источники; а извѣстіята на Византійскитѣ хронографы, като много кратки, не стигатъ; само Теофилактъ, като българскій Архипастыръ, са свѣявава вѣренъ ръководителъ въ този лабиринтъ. «Като сравнимъ неговитѣ показанія съ краткитѣ указанія на Византійцитѣ, казва Са-«вельевъ, ⁽³⁵⁾ ный лесно можемъ разрѣши сичкитѣ «недоумѣнія и да направимъ права Генеологія и хро-«нологія на българската исторія въ IV вѣкъ.» И той ни представя въ единъ видъ реда на българскитѣ царѣ въ IX-й вѣкъ, а таблицата ный допълваamy съ

(*) Той ще бже II-ый съ туй име, споредъ чича си, голѣмый сынъ Кубратовъ (§ 9).

⁽³⁵⁾ Глед. въ болгар. книжицы бр. 15 отъ год. I. стр. 276, статьята: «Новъ источникъ за българс. исторія отъ IX вѣкъ» подписанъ Н. В. С.